

[Sigsgaard.]

regeringens velsignelse driver lejen i nybyggeriet op i vanvittige højder? En god lejlighed i et privat københavnsk nybyggeri koster i dag lige så meget, som en gennemsnitsdansk tjener. Et sådant system er jo simpelt hen sindssygt. Derfor er det, at stadig flere unge og stadig flere børn i disse år rykker ind i saneringskvarterernes usunde boliger. Lovforslagene her vil ikke ændre de forhold, derfor er VS imod deres hovedindhold.

Med hensyn til boligsikringsordningen foreslås den jo forbedret, og vi kan stemme for S-SF's ændringsforslag, men vi vil dog samtidig minde om, at denne ordning, selv om den nok er nødvendig i systemet nu, er med til at skrué lejen i nybyggeriet endnu mere op, så den har i allerhøjeste grad karakter af en nødløsning.

Ændringsforslaget om en udvidet adgang til at bytte lejlighed vil vi stemme for, selv om betingelsen, at lejerens har en rimelig grund til at bytte, er helt overflødig. Lejeren må selvfølgelig selv afgøre, om hans grund er rimelig; ingen vil vel have besvær med en flytning, hvis der ikke er rimelig grund til det. Det er der nok ingen, der har prøvet, hvad en flytning er, der vil påstå. På mig virker det helt bizart, at man kan skrive, at lejerens skal have en rimelig grund til at bytte. Det virker på samme måde, som hvis man ville sige, at man skulle have en rimelig grund til at få sig et nyt sæt tøj; man kunne ikke sådan selv bestemme, hvornår man skulle skifte det ud. Det er en helt mærkelig tankegang, der ligger bag det.

Vi er i øvrigt betænkelige ved forslaget, også fordi det ikke ledsages af forslag om en offentligt kontrolleret boliganvisning til alle lejligheder; for isoleret, uden dette ledsageforslag, vil det have en tendens til ensidigt at gavne dem, der har noget at bytte med, har en bolig, der er attraktiv for andre, sådan at der kan komme et bytte i stand. Det vil igen sige, at det egentlig vil skade de boligløse. Hvis ændringsforslaget derfor skulle vedtages, ville vi kun have stemt for det, hvis det var ledsaget af forslag om offentligt kontrolleret anvisning af alle lejligheder, sådan som i øvrigt SF her i sidste omgang har foreslået det, men det er jo ikke med i betænkningen. Nu skal ændringsforslaget imidlertid ikke vedtages, det skal forkastes,

det står helt klart, ligesom det står helt klart, hvad der sker med alle mulige andre forslag, der behandles her i folketinget, og det er måske også derfor, interessen er så beskeden. Dette ændringsforslag skal altså forkastes, og i denne situation vil vi stemme for det for at markere, at vi principielt er tilhængere af den fri bytteret. Der er altså bare visse betingelser, der burde opfyldes, før man gennemfører den, og det kan vi jo så vende tilbage til ved en senere lejlighed.

Ændringsforslaget om, at lejerne skal have genpart af vedligeholdelsesregnskabet, kan vi selvfølgelig støtte. Derimod vil vi stemme imod ændringsforslaget om, at Grundejernes Investeringsfond skal have endnu bedre muligheder for at købe saneringsejendomme op. Saneringen bør ikke være en privat geschæft, og det undrer mig, at vistnok samtlige udvalgsberettigede partier støtter dette forslag.

S-SF's ændringsforslag om, at udlejningsejendomme ikke må opdeles i ejerlejligheder, kan vi støtte. Socialdemokratiet og SF foreslår også loftet over det almennyttige byggeri hævet til de 18.000 lejligheder. Nu er der jo ikke så mange, der kan huske det, men det var oprindeligt et forslag, som VS kom frem med i foråret 1968, og som de to partier nu har overtaget og fremfører ved enhver tænkelig lejlighed her i folketinget. Jeg må sige, at vi selvfølgelig kan stemme for det, selv om vi faktisk har ændret opfattelse i forhold til dengang, vi selv fremsatte det. Der er nemlig mig bekendt intet loft over parcelhusbyggeriet, og derfor kunne man stille spørgsmålet: hvorfor skal der så i det hele taget være loft over det almennyttige byggeri? Burde vi ikke indrette vor boliglovgivning sådan, at det ikke var nødvendigt at operere med et sådant loft?

Til sidst, udvalget har snakket meget om lejerindflydelse. Målet må jo være, at lejerne selv administrerer deres bolig, hvad enten den er almennyttig eller privat, og det undrer mig egentlig, at socialdemokratiet og SF har accepteret at sidde og diskutere demokrati i det sociale byggeri uden — det fremgår i hvert fald ikke af betænkningen — at kræve noget som helst i den retning i det private byggeri. I øvrigt synes jeg, det er rigtigt, at indflydelsen skal ligge lokalt og ikke hos hverken Lejernes Landsorganisation eller andre organisationer, i det hele